

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 30. Acria a Crucigeris expugnatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII. oppidum *Frescati*, ubi hodie Episcopus
A.C. 1191. residet, nomen accepit. Imperator ve-
 ro in Apuliam movens, repugnante li-
 cet Pontifice, qui Tancredo Regi fave-
 bat, complures urbes cepit, interque a-
 lias Salernum, ceterarum caput, ubi
 Constantiam Imperatricem reliquit. Ve-
 rum exercitu grassantibus morbis labe-
 factato, ineunte mense Novembri absi-
 stere coactus est. Inter illos, qui in ista
 expeditione occubuerunt, Imperatoris
 Cancellarius, & Philippus Archiepiscopus
 Coloniensis recensentur. Mox Tan-
 credus amissas urbes recuperavit, eique
 Constantia captiva tradita, quam in Si-
 ciliam misit.

*Ric.
 S. Germ.
 an. 1191.
 Chro. Rei-
 cher sp.*

§. XXX.

Acria a Crucigeris expugnatur.

Rex Franciæ, cum Messana solvisset
 sub finem mensis Martii, in vigilia
 Dominicæ in Albis, vigesima Aprilis an-
 no millesimo centesimo nonagesimo pri-
 mo ad oram Acriæ in Palæstina delatus
 est, quam urbem Crucigeri jam annis
 duobus obsidebant. Namque expugna-
 ta a Saladino Hierosolyma Rex Guido
 Lusignanus, nullius urbis, in qua tuto
 degere posset, Dominus, Tyrum se se re-
 cipere constituerat; sed Conradus Mar-
 chio Montisferrati, qui in ea urbe rerum
 potiebatur, intrandi copiam non fecit,
 mili-

Rog. p. 692.

Rigord. p. 32

*Jacob. de
 Vitria Hist.
 Hierosol.
 c. 98. p. 1120.*

milites vero dedit, quibus Rex ad ali-
 quid contra hostes audendum uteretur. Sæcul. XII.
A.C. 1191.
 Itaque Guido Lusignanus, desperatione
 animum occupante, ne saltem otiosus
 perire videretur, anno millesimo cente-
 simo octogesimo nono obsidionem Acriæ
 molitus est. Idque usque adeo temere
 cœptum credidit Saladinus, ut ne qui-
 dem ad ferendum obsessis auxilium fe-
 stinaret. Interim tamen varii Crucige-
 ri subsidia Guidoni attulerunt; quippe
 advenit Flandrensium & Brabantinorum
 classis, cumque etiam Rex Franciæ ap-
 pulisset, tantæ fuerunt Christianorum
 vires, ut Philippus Rex admotis machi-
 nis mœnia expugnare potuisset, nisi pro-
 missio suo religiose stare, & Regem An-
 gliæ præstolari voluisset. Ille ex portu
 Messanæ non prius quam Feria IV. in
 Majore Hebdomada, die decima Apri-
 lis, vela fecit, atque tempestate turbida
 ad oram Cypri dejectus, Insulam ex pot-
 estate Isaaci Comneni, qui Imperatori *Rog. p. 690.*
 Isaacio Angelo arma rebellis intulerat,
 ereptam sibi subjecit.

Postquam igitur Richardus quoque
 in portum Acriensem invecus est, ob-
 sessi spe omni abjecta, Regibus se permi-
 serunt, positis conditionibus, anno mil-
 lesimo centesimo nonagesimo primo, ea-
 que urbs exinde potentissima, inter illas,
 quas Latini in Palæstina tenebant, extitit. *Id. p. 696.*

Sæcul. XII.

A.C. 1191.

*Rigord p. 34**Vie Salad.**M. S.**Rog. p. 696.**J. Brompt.**p. 1206.*

Præcipua stipulatæ deditiois capita
 fuere: Emiri nomine Saladini, Domini
 sui, promitterent, veram Crucem in pu-
 gna ad Tiberiadem captam reddere, ac
 mille Christianos captivos ducentosque
 Equites, ex illorum numero, quos in suis
 ditionibus tenebat, libertate donare.
 Recepta urbe, Christiani Ecclesias, in
 fana Mahometanorum mutatas, a captivis
 Infidelibus purgari jusserunt, easque de-
 cima sexta Julii Alardus Episcopus Ve-
 ronensis, Cardinalis & Sacræ Sedis Le-
 gatus, Archiepiscopis Tyriensi, Pisano,
 & Ausciensi, atque Episcopis Saresbe-
 riensi, Ebroicensi, Bajonensi, Tripolitano,
 Carnotensi, & Belvacensi assistentibus,
 reconciliavit. Jusserant Reges, omnes
 Musulmannos, qui Baptismatis fonte se
 abluere paterentur, libertati restitui. Ubi
 autem constitit, perfidos mortis metu
 Baptismum petere, ac recuperata liber-
 tate Religionem Christi abjicientes ad
 Saladinum redire, quemquam captivo-
 rum amplius baptizari vetuerunt. His
 gestis, credidit, satis se fecisse Rex Fran-
 ciæ, ægrotans, & prætera offensus a Re-
 ge Angliæ, quocum ei jam ante Messanæ
 jurgia nata erant. Ergo ultima die
 mensis Julii navigio se committit, impe-
 rium in Francos Crucigeros relinquens
 Hugoni III. Duci Burgundiæ, qui anno
 sequenti millesimo centesimo nonagesi-
 mo

simo secundo Tyri fatis functus est. Phi-
 lippus Rex Hydruntem advectus die Jo-
 vis, decima Octobris anno millesimo
 centesimo nonagesimo primo, inde Ro-
 mam petiit, ubi a Cœlestino Papa ho-
 norifice exceptus, & octiduo ejusdem
 sumtibus sustentatus est. Graves que-
 relas contra Regem Angliæ exposuit,
 petiitque, se suosque absolvi a voto, cu-
 jus totum tempus non impleverat.

Sæcul. XII.

A. C. 1191.

Rog. p. 697.

p. 712.

Papa singulis palmas & cruces, quas de
 collo pendentes gestarent, dedit, ac pio-
 rum peregrinorum nomine dignos pu-
 blice edixit. Philippus Franciam atti-
 git imminente Natali Domini, quod Fe-
 stum Fontisbellaquei celebravit.

Rig. p. 35.

§. XXXI.

Equites Teutonici.

Dum Acria urbs obsidebatur, quidam
 Germani Bremenses & Lubecenses,
 tacti commiseratione ægrotantium mi-
 litum Christianorum, quibus omnia ne-
 cessaria deerant, tabernaculum, Noso-
 comii loco, ex velo navali construxerunt,
 sub quo magna charitate morbosos fo-
 vebant. Jam prius autem Hierosolymæ
 Hospitium Gentis Germanicæ fuerat.
 Nam ex quo Christiani Latini urbem in-
 colere cœperunt, Germani illo adve-
 nientes, linguæ, quæ ibi vulgaris erat,
 nempe Francorum, ignari, nesciebant, ad

Chro. Pruff.

c. I.

Jac. Vitr.

hist. Hieros.

c. 66.

S 3

quos